

ספור מופלא: הט"ז – ריפוי בזכות תרוץ ברש"י

מה קורה כשלומדים תורה באהבה ומתפללים לה?
סיפור אמת על כחה הגדול של התורה הקדושה!

משהו קרה לילדה...

היתה ילדה טובה שהתנהגה
יפה. אבל פתאום, כשהגיעה
לגיל שתים עשרה וחצי,
משהו קרה!
היא התחילה לצעק, להשתולל,
וזרקה דברים בבית.
אמא שלה בקשה ממנה
להפסיק, אבל כלום לא עזר.

אין לרופאים תשובה

האמא לקחה את הבת שלה
לכל מיני רופאים וממחים.

הם בדקו וחשבו, אבל אף אחד
לא ידע איך לעזור ואיך לרפא
את הילדה.

מה עושים עכשיו? אל מי פונים?

העצה של החברה

חברה של האמא באה ונתנה לה עצה חכמה:
"אם הרופאים לא מצליחים – אולי תלכי לבקש
ברכה מהט"ז? אולי הרב הקדוש יוכל לעזור?"

בביתו של הט"ז

האמא הגיעה לרב וספרה בכאב:
"כבוד הרב! נסינו רופאים ושום
דבר לא עזר. אולי כבוד הרב יוכל
יונוכל לרפא את הבת שלי?"
הט"ז הקשיב בתשומת לב.

"אני עצמי לא רופא..."

הט"ז אמר בענו'ה: "אבל אני לא רופא, אני רב."

ענתה לו האמא באמונה חזקה: "נכון, אבל אולי בזכות התורה שלך תצליח לרפא את הבת שלי!"

קְשִׁיָּה חֲזָקָה בְּרֵשׁ"י

הט"ז יושב וחשב. הוא נזכר:
"היום בבקר למדתי גמרא,
והיתה קשיה (שאלה) קשה
מאוד עד על פרוש רש"י!
הפכתי בדברים, ופשוט לא
הבנתי מה רש"י מתכוון."

איך מוצאים את התשובה?
מתפללים!

מה עשה הט"ז כשלא הבין את
התורה? הוא בקש מה'!

"התפללתי לה' שישלח לי תשובה
ויעזר לי להבין את דברי רש"י
הקדושים, ספר הרב לאמא.

ה' מאיר את העינים בתורה!

הט"ז המשיך ואמר לאמא בהתרגשות: "וה' באמת ענה לתפלתי, ושלח לי לפתע את התשובה הנכונה (התרוץ)! פתאום הבנתי מה רש"י אמר!"

"יהי רצון מלפני ה'!"

הַט"ז בִּירָךְ אֶת הָאָמָא: "יְהִי רָצוֹן שְׁבָזְכוֹת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת, בְּזָכוֹת
הַתְּרוֹץ הַזֶּה שְׁלַמְדָּתִי בַּתּוֹרָה, תִּהְיֶה לַבֵּת שְׁלָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מֵה'!"

הָאִמָּא חוֹזֶרֶת לְבֵית

הָאִמָּא רַק שָׁמְעָה אֶת מְלוֹת הַקּוֹדֶשׁ
שֶׁל הָרֶב – "רְפוּאָה שְׁלֵמָה!" –
מִיד נִמְלְאָתָה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה
וּבְאַמוּנָה שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּסֵדֶר,
וּמִהֲרָה לִחְזוֹר לְבֵיתָהּ.

שֶׁקֶט וְשִׁלּוֹה בַּבַּיִת

כְּשֶׁהִגִּיעָה הָאִמָּא לַבַּיִת, נַעֲשֶׂה פֶּלֶא! רָגַע לְפָנֶי כֵּן הַיִּלָּדָה צָעָקָה וְהִשְׁתּוֹלְלָה...
אָבֵל כָּעֵת – הִיא יִשְׁנָה. הִיא יִטָּנָה חֲזָקָה, עֲמָקָה וְשִׁלּוֹה מְאוֹד.

הַיִּלְדָּה מֵתְּעוֹרָרַת וּמְסַדֶּרַת

בְּאִיזָּשֶׁהוּ שָׁלֵב, הַיִּלְדָּה
הַתְּעוֹרָרָה.
אֵיךְ שֶׁהִיא קָמָה הִיא שֹׁאֵלָה
בְּפֶלֶא:
"אִמָּא, לָמָּה הַבֵּית כָּל כֶּךָ מְבֻלָּגוֹ?
בּוֹאִי נִתְחִיל לְסַדֵּר אוֹתוֹ!"

הִיא הַתְּחִילָה לְסַדֵּר אֶת כָּל
כָּל הַדְּבָרִים לְמָקוֹם...

רְפוּאָה שְׁלֵמָה!

הַיִּלָּדָה דְּבָרָה בְּנִיחַת וּבְרוּגָע!
שׁוּם צְעָקוֹת, שׁוּם הַשְׁתּוֹלָלוֹת.
פְּתָאוּם הָאֲמָא הִבִּינָה: נַעֲשֶׂה פֹה גַם!
בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה שְׁלֵמֵד הַט"ז הַקָּדוֹשׁ,
הַבֵּת שְׁלָה בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה!

מָה אָנוּ לוֹמְדִים מֵהַסִּיפּוּר הַנִּפְלָא?

אַמוּנַת חֲכָמִים:
צְדִיקִים מְקַשְׁרִים אוֹתָנוּ לַה',
וּבְזָכוֹתָם אָנוּ רוֹאִים נִסִּים.

תְּפִלָּה כְּנָה:
כְּשֶׁקָּשָׁה לָנוּ, בְּלִמּוּד אוֹ בַּחַיִּים,
מִתְפַּלְלִים לַה' וְהוּא עוֹזֵר.

הַתּוֹרָה הִיא תְּרוּפָה:
עֲמַל בַּתּוֹרָה מְבִיא אוֹר
וְרְפוּאָה לְעוֹלָם!